



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 2. Colloquia S. Hilarii cum Auxentio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

nitatem perpetuam servantes, & viduæ, Sæculum IV. A. C. 364.
 quarum ætas, & matura prudentia spem
 facit, ad secundum matrimonium non
 transiuras, a censu personali exemptæ
 sint; eodem privilegio gaudeant utrius-
 que sexus pupilli usque ad annum vige-
 simum, & sœminæ usque dum nubant.
 Ministris forensibus Valentinianus alia L. I. de exec. l. VIII. l. 10. de exat. lib. XI. C. Theo. l. 3. l. 4. C. Th. de Indulg. l. IX. l. I. C. Theod. de pæn.
 lege prohibuit, ne quidquam die Domini-
 ca adversus Christianos moverent. Jus-
 sit, ut propter festi Paschalis lætitiã ape-
 rirentur carceres, & captivi emitteren-
 tur, illis tamen exceptis, qui sacrilegii,
 læsæ Majestatis, & scelerum atrocium,
 inter quæ adulterium computabatur, rei
 essent. Illam quoque legem abrogavit,
 ne, qui propter delicta damnati essent, in
 Theatris digladiari cogèrentur.

§. II.

Colloquia S. Hilarii cum Auxentio.

Imperator Valentinianus Mediolani mo- Gothof. Chr. rabatur prima die Junii anno 364, & Cod. Theod.
 per maximam partem anni sequentis 365.
 Tunc temporis S. Hilarius quoque ibi
 erat, & unacum S. Eusebio Vercellensi
 pro Religione Catholica adversus Auxen-
 tium Episcopum Arianum Mediolanen-
 sem acerrime pugnabat; prior Auxentius
 Imperatoris animum occupavit, dicens,
 Hilarium, & Eusebium viros esse seditio-
 sos, & calumniatores, qui se Arianum
 esse

Sæculum IV.
A. C. 364. esse comminiscerentur, cum aliud nihil
quam purissimam fidem Catholicam de-
ceret. Imperator pacis stabiliendæ stu-
dio edictum publicavit, quo districtè pro-
hibebat, ne quis Ecclesiam Mediolanen-
sem turbaret. Huic Decreto S. Hilarius
totis viribus se opposuit, & ignarum Im-
peratorem docuit, Auxentium, hominem
esse blasphemum, & Jesu Christi inimicum,
cujus fides longe alia esset, quam
pius Imperator crederet; Valentinianus
tanta admonitione commotus, jussit, ut
ipsi tres cum aliis Episcopis, ita ut omni-
no decem essent, collocaturi convenirent,
Exactore & officiorum Magistro præsen-
tibus. Primo aditu Auxentius argu-
titiis rei seriæ moras injicere tentabat,
partem adversam recusando, ac si in ju-
dicio sæculari stetisset; dicebat, Hilarium
Sup. l. XII. audiri non posse, ut Episcopum, cum
S. 42. Saturnino in Concilio Biterrensi esset con-
demnatus; hanc insimulationem S. Hila-
rius facile diluit; hinc assessores præce-
perunt, omissis exceptionibus, de fidei
quæstione, quod Imperator jussisset, esse
tractandum. Cum deinde Auxentius ad-
modum premeretur, & agnosceret, quan-
tum periclitaretur, si fidem Catholicam
negaret, credere se pronuntiavit, Jesum
Christum esse verum Deum, ejusdem Di-
vinitatis, & ejusdem cum Patre substan-
tiæ. Ne igitur, quæ Auxentius dixerat,
audiens

audientium memoriæ elaberentur, ita Scæculum IV.
 tim S. Hilarius per Exactorem Imperato- A. C. 364.
 ri libellum tradidit, quo Doctrina, in
 quam omnes consensissent, contineba-
 tur; omnibus videbatur necessarium, ut
 Auxentius confessionem, quam ore pro-
 tulerat, etiam scripto publico confirma-
 ret; scribere ergo coactus est, sed cum
 de modo diu apud se deliberasset, Impe-
 ratoris bonitati illudit, edita fidei formula
 in hæc verba: *Felicissimis, & gloriosissi- ap. Hilar. p.
 mis Imperatoribus Valentiniano, & Va- 1270. Nov.
 lenti Augustis Auxentius Episcopus Eccle- edit. 1693.
 siæ Catholicæ Mediolanensis. Ego quidem
 existimo, Piiissimi Imperatores! pacem a
 sexcentis Episcopis post tot labores redu-
 ctam, contumacia paucorum privatorum,
 qui ante annos decem, ut ex actis proba-
 tur, damnati sunt, turbari non oportere.
 Sunt autem isti privati, & damnati S. Hi-
 larius, & S. Eusebius Vercellensis ab Aria-
 norum factione anno 355. rejecti, & pro-
 scripti; & tot Episcoporum unio est Con-
 ciliū Ariminense. Prosequitur Auxen-
 tius: *nunquam Arium novi, nunquam
 eum oculis meis conspexi, quæ ejus Doctri-
 na sit, nescio, sed ab infantia credidi, si-
 cut instructus fui, & ex SS. Scripturis
 didici, credidi inquam: & credo in unum
 verum Deum, Patrem omnipotentem, in-
 visibilem, impassibilem, immortalem, & in
 Filium ejus Dominum nostrum Jesum
 Chri-**

Sup. l. XIII.
 §. 18.

Sæculum IV. *Christum, natum ex Patre ante omnia
 A. C. 364. secula, & ante omne initium, Deum, ve-
rum Filium veri Dei Patris, sicut scri-
ptum est in Evangelio. Tum prosequi-
tur ea, quæ ad incarnationem, & Spiritum S. spectant, & subjungit: nunquam
prædicavi duos Deos; nam non dantur
duo Patres, ut vocentur duo Dii, neque
duo Filii, sed unicus Filius ex unico Pa-
tre, Deus de Deo sicut scriptum est. Unus
 1. Cor. 8, 6. *est Deus Pater, a quo sunt omnia, & unus*
Dominus Iesus Christus, per quem sunt
omnia. Episcopi Catholici semper in Con-
ciliis, præsertim Ariminensi, omnes hære-
ses condemnarunt. Atque ut veritatem
eorum, quæ gesta sunt, clarius perspiciatis,
acta ad vos transmissi, & peto, ut ea præ-
legi jubeatis, ex his cognoscetis eos, qui
jam a longo tempore depositi sunt (nempe
Hilarius, & Eusebius) divisiones in Eccle-
sia alere omni conatu adlaborant; non
ignoratis, fidei Catholicæ expositionem,
quæ semel secundum SS. Scripturas bona
*est, non esse retractandam.**

§. III.

S. Hilarii scripta contra Auxen-
tium.

Hilar. n. 10. *Postquam Auxentius hoc scriptum edi-*
dit, in vulgus ex composito sparserunt,
ipsum in eo confessum fuisse, Iesum Chri-
stum esse verum Deum, ejusdem Divinita-
tis,